

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 19 Απριλίου 2026 - Τοῦ Θωμᾶ (Ἰωάν. κ' 19-31)

Μία ἀπό τίς πολλές ἐμφανίσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στούς μαθητές Του, μετὰ τήν Ἀνάσταση, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι αὐτή γιά τήν ὁποία μᾶς ὁμιλεῖ σήμερα τό ἱερό εὐαγγέλιο. Μᾶς περιγράφει κυρίως γιά δύο ἐμφανίσεις τοῦ Ἰησοῦ· ἡ μία ἔγινε τό βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως καί ἡ ἄλλη ὕστερα ἀπό ὀκτώ ἡμέρες. Στήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Θωμᾶς ἔλειπε. Ὅταν ὕστερα οἱ ἄλλοι μαθητές τοῦ ἔλεγαν μέ βεβαιότητα ὅτι εἶδαμε τόν Κύριο, ὁ Θωμᾶς ἀδυνατοῦσε νά πιστέψει. Ἐπειτα λοιπόν ἀπό ὀκτώ ἡμέρες, πού ἦταν καί μάλι μαζεμένοι οἱ μαθητές καί μαζί τους καί ὁ Θωμᾶς, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, στάθηκε στή μέση καί τούς χαιρέτησε μέ τόν γνωστό χαιρετισμό, «**Εἰρήνη ὑμῖν**», εἰρήνη σέ 'σᾶς. Αὐτή ἡ ἐμφάνιση γίνεται γιά νά πιστέψει ὁ Θωμᾶς, πού δέν ἤθελε νά δεχτεῖ τήν μαρτυρία τῶν ἄλλων μαθητῶν. Γίνεται ὅμως γιά νά πιστέψουν μαζί μέ τόν Θωμᾶ κι' ὅλοι ὅσοι δυσκολεύονται νά πιστέψουν στήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι, σύμφωνα μέ τούς ἱερούς πατέρες, οἰκονομία τοῦ Θεοῦ, ὅτι στήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς. Ὅσα τοῦ ἔλεγαν οἱ ἄλλοι μαθητές, ὅσα τούς ἀντέλεγε αὐτός, καί ὅσα ἔγιναν ὕστερα ἀπό τήν δεύτερη ἐμφάνιση, μετὰ ἀπό ὀκτώ ἡμέρες, ἀποτελοῦν ὅλα μία ἰσχυρή ἀπόδειξη ὅτι «**ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως**». Ὁ Θωμᾶς δέν ζητάει γιά νά πιστέψει, παρὰ ὅ,τι εἶδαν μέ τά μάτια τους καί οἱ ἄλλοι μαθητές. Ζητοῦσε νά δεῖ καί αὐτός ὅ,τι εἶδαν καί ἐκεῖνοι. Ζητᾶει ὅμως καί κάτι περισσότερο· ἤθελε καί νά ψηλαφήσει. Δέν τόν ἔφτανε ἡ ἀκοή, νά ἀκούσει δηλαδή τό «**εἰρήνη ὑμῖν**»· δέν τόν ἔφτανε ἡ ὄραση, νά δεῖ τά σημάδια τῶν πληγῶν· ἤθελε νά χρησιμοποιήσει καί τήν ἀφή, νά ἀγγίξει μέ τό χέρι.

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα σέ ἕνα τροπᾶριο ψάλλει· «**ὦ καλή ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ!**». Καί πράγματι εἶναι καλή ἡ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ, εἶναι ἀπιστία καλοπροαίρετη. Ὁ Θωμᾶς δέν εἶναι ἄπιστος, ἐπειδή δέν θέλει νά πιστέψει, ἀλλά ἀδυνατεῖ νά πιστέψει ἐπειδή δέν χωρεῖ ὁ νοῦς του τό θαῦμα. Μοιάζει κάπως μέ ἐκεῖνο τόν πατέρα πού πρίν

ἀπό τρεῖς Κυριακές ἀκούσαμε στό εὐαγγέλιο νά λέει στόν Ἰησοῦ· «πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», πιστεύω δηλαδή ὅσο μπορῶ, μά καί πάλι μένω ἄπιστος· βοήθα με νά πιστέψω περισσότερο. Ἡ καλή αὐτή προαίρεση δέν ἔλειπε ἀπό τόν Θωμᾶ, γι' αὐτό καί ὁ Κύριος ἱκανοποίησε τό αἶτημά του καί ἐμφανίστηκε γιά δεύτερη φορά στους μαθητές.

Ἀλλά ἡ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ εἶναι καλή καί γιά ἕναν ἄλλο λόγο· ὅτι δηλαδή, καθῶς πάλι ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, «τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξεν», ὠδήγησε δηλαδή τούς πιστούς στήν ἀληθινή πίστη. Ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ, οἱ πιστοί ἔχουμε μιά μεγάλη ἀπόδειξη, ὅτι πραγματικά ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀναστήθηκε. Ἡ ἀνάσταση δέν εἶναι μιά ἰδέα, πού ἠλέκτρισε τά πνεύματα τῶν μαθητῶν καί ἐξαπλώθηκε καί ἐπικράτησε στόν κόσμο, ἀλλά εἶναι πραγματικό γεγονός, στό ὁποῖο καί αὐτοί οἱ μαθητές στήν ἀρχή δέν πίστεψαν, ἀφοῦ τά λόγια τῶν μυροφόρων γυναικῶν, «ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος», τούς φάνηκαν δηλαδή σάν φλυαρίες καί ὁ Θωμᾶς δημιούργησε ὀλόκληρο ζήτημα γιά νά πιστέψει.

Κανένα ἀπό τά γεγονότα τῆς ἱστορίας δέν ἀμφισβητήθηκε ἀπό τήν πρώτη κιόλας στιγμή, ὅσο ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Μά καί κανένα ἀπό τά γεγονότα τῆς ἱστορίας δέν βεβαιώνεται ἀδιάσειστα, ὅσο ἡ Ἀνάσταση πάλι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι μάρτυρας σ' αὐτό πού λέμε· ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμφισβητεῖται καί ταυτόχρονα βεβαιώνεται. Οἱ μαθητές, ἐνῶ δέν εἶναι καθόλου πρόθυμοι στήν ἀρχή νά πιστέψουν πῶς ὁ Κύριος ἀναστήθηκε, οἱ ἴδιοι πάλι διακηρύττουν τήν Ἀνάστασή Του καί Τόν ὁμολογοῦν Κύριο καί Θεό. Ὑστερα ἀπό τόν Θωμᾶ μέχρι σήμερα, εἶναι μυριάδες καί μακάριοι «οἱ μὴ ἰδόντες καί πιστεύσαντες», στηριγμένοι καί μόνο στήν ὁμολογία καί τήν διακήρυξη τοῦ Θωμᾶ, χωρίς αἰσθητές διαπιστώσεις καί λογικές ἀποδείξεις, στήριξαν τήν ζωή καί τόν θάνατό τους στήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μόνο σ' αὐτήν ὁ βίος, ὁ ἀγώνας καί ὁ θάνατός τους βρίσκει δικαίωση. Καί ὁμολογοῦν καί αὐτοί καί ὅλοι, μαζί μέ τόν Θωμᾶ· «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».

Ἀμήν.